

tioner bestaae. Jeg bemærkede dette nærmest med Hensyn til hvad Udvalgets Betænkning indeholdt om, at der formeentligen endnu inden Januar 1851 burde udførmme en Lov, som bestemte, hvilke private Birker, der skulde nedlægges, og hvilke der i Fremtiden skulde vedligeholdes som kongelige Birker. Det var med Hensyn hertil, at jeg fremsatte den nys udhævede Bemærkning, men jeg indlod mig ikke paa nogen Undersøgelse af, hvorvidt der efter Grundloven skulde behøves en Lov, for at et privat Birk ved indtrædende Vacance kunde vedblive at bestaae som særskilt Jurisdiction. Dette var en Gjenstand, som laae udenfor Sagen, og hvorom jeg derfor aldeles ikke udtalte mig. Jeg skal heller ikke opholde mig ved det Spørgsmaal, som staaer i nogen Forbindelse hermed, hvorvidt der maatte behøves en Lov for at nedlægge et Birk ved indtrædende Vacance; ogsaa dette ligger egentligen, udenfor Sagen. Derimod vil jeg holde mig til det, hvori jeg antager at Alle ere enige, nemlig at de private Birkers Nedlæggelse i alt Fald ikke strax skal finde Sted. At dette navnlig er Udvalgets Mening, maa jeg saa meget mere antage, som den ærede Ordfører — hvilket sees af Rigsdagstidenden Nr. 73, S. 1155 — i Udvalgets Navn udtrykkelig har sagt, at Udvalget ingenlunde har meent, at Forandringen skulde skee strax, men at man kun har troet, at der strax burde tages Bestemmelse om, paa hvilke Steder Forandringen skulde indtræde. Det er dette Sidste, hvori jeg ikke kan være enig med det ærede Udvalg. Jeg har gjort opmærksom paa, at, vilde man, at Forandringerne strax skulle indtræde, ja, da maatte man vistnok ogsaa strax tage en Bestemmelse derom; men, skal Forandringen derimod først indtræde om 10 à 20 Aar eller om en ubestemt Aarrække, efter som en passende Leilighed tilbyder sig, og navnlig ved indtrædende Vacance, saa troer jeg, som tidligere af mig yttret, at det ikke er et godt Raad, at der strax skulde tages Bestemmelse om, hvor Forandringen skal indtræde, og hvor ikke; thi Bestemmelse herom bør tages under behørigt Hensyn til, hvorledes de specielle Forhold stille sig, naar Tiden kommer. Dette har jeg nærmere udviklet i mit tidligere Foredrag,

hvorved jeg tillader mig at henvisse til Rigsdagstidenden Pag. 1143—48. Jeg skal ikke gjen tage Alt, hvad jeg der har sagt, thi jeg antager, at det er i den ærede Forsamlings Erindring, og jeg troer dengang tilstrækkeligen at have begrundet den af mig udtalte Mening.

Jeg har navnlig i mit nysnavnte Foredrag gjort opmærksom paa og nærmere oplyst, at der ikke kunde være nogen Betænkelse ved at tiltræde det Forslag, som Lovudkastet indeholder om at overlade til Justitsministeriet at tage foreløbig Bestemmelse om, til hvem den vacante patrimonielle Skiftejurisdiction skal overdrages — en Bestemmelse, som naturligtvis alene skulde være foreløbig og i ingen Henseende kunde anses bindende med Hensyn til den endelige Beslutning om, hvilke Birker der skulde nedlægges og hvilke ikke. Dette har jeg, som sagt, allerede tidligere oplyst, og jeg henholder mig til, hvad jeg derom har udtalt. Efter mit Ansørte maa jeg saaledes stemme for, at man i det væsentlige bliver staaende ved Lovudkastet, som forekommer mig at maatte foretrækkes for det af det ærede Udvalg gjorte Forslag, idet jeg da kun skal tilføie — hvad jeg forøvrigt antager, at Udvalget er enigt med mig i — at der ikke i Lovudkastet indeholdes Noget, som med Hensyn til Grundlovens § 74 kunde fremkalde grundede Betæneligheder. Iøvrigt skal jeg med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 2 paa Afstemningslisten bemærke, at den sidste Passus af samme: „dog kun forsaavidt disse Birker ei ved Lov ophæves“ forekommer mig mindre heldig, thi det følger af sig selv, at forsaavidt Birkerne ophæves ved Lov, kunde de ikke erholde eller forblive i Besiddelse af den hidtilværende patrimonielle Skiftejurisdiction. Redactionen af Udvalgets Endringsforslag Nr. 2 turde ligeledes fra en anden Side være mindre heldig, idet den synes ikke ganske at harmonere med hvad Udvalget selv i sin Betænkning har udtalt om, at den patrimonielle Skiftejurisdiction i Reglen burde overdrages til Retsbetjentene i de egl. Herreder og Birker o. s. v. Det forekommer mig fremdeles, at Udvalgets Forslag under Nr. 2 paa det Noteste slutter sig til hvad Betænkningen indeholder om, at der skulde udførmme en Lov endnu forinden Januar 1851 af den Indhold, som nærmere ommeldes i Betænkningens